

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Walter Mărcineanu nr.1-3, et. 2, tel/fax +40-21-3126578, e-mail:
cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 560
din 19. 11. 2009

Dosar nr: 327/2009

Petiția nr: 7521 din data de 10.09.2009

Petent: I I F

Obiect: neacordarea tichetelor cadou a salariului de merit și a sporului de dispozitiv

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 I I F , domiciliul ales com.

I.2 Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Primăria Gropnița, sediu com. Gropnița, jud. Iași

II. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr.8785 din 02.10.2009 Colegiul Director al CNCD a citat petentul dl. I F în vederea audierii.

Prin adresa înregistrată cu nr.8786 din 02.10.2009 Colegiul Director al CNCD a citat reclamatul Primăria comunei Gropnița prin reprezentant în vederea audierii.

Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.10.2009. La termen părțile nu s-au prezentat.

III.Obiectul sesizării și susținerile părților

3.1 Sustinerile petentului

3.1.1 Prin adresa nr. 7521 din 10.08.2009 petentul solicită sancționarea primarului comunei Gropnița deoarece consideră măsurile luate prin emiterea unor acte administrative individuale ca fiind discriminatorii.

3.1.2 Petentul menționează faptul că este funcționar public de conducere în cadrul Primăriei Gropnița, având funcția de secretar al comunei din anul 2005.

3.1.3 În anul 2009 primarul comunei Gropnița a emis o serie de dispoziții prin care a stabilit o serie de drepturi bănești ce se cuvin angajaților din cadrul aparatului de specialitate al primarului, cum ar fi sporul de dispozitiv, salariul de merit.

3.1.4 În aprilie 2009, d-ul primar l-a acuzat pe petent de trădare, a lansat zvonuri că va fi dat afară din Primărie și a recurs la emiterea unor dispoziții prin care se acordă tichete

cadou la toți angajații cu excepția sa, a emis o nouă dispoziție privind acordarea salariului de merit, deși susține acesta exista o altă dispoziție din luna ianuarie unde era nominalizat ca beneficiar al acestui premiu.

3.1.5 Petentul susține că datorită stresului provocat de starea tensionată la care a fost supus a suferit o gravă alterare a sănătății, fiind în incapacitate temporară de muncă timp de două luni, respectiv mai și iunie 2009.

3.1.6 Deasemenea, susține că tot prin dispoziție primarul l-a discriminat în raport cu ceilalți salariați în ceea ce privește acordarea sporului de dispozitiv, fiind singurul angajat care nu beneficiază de acest spor.

3.1.7 Petentul consideră că prin actele pe care le semnează primarul îi încalcă în mod deliberat drepturile recunoscute de lege, aplicându-i un tratament injust față de celelalte persoane angajate.

3.2 Sustinerile Primăriei Comunei Gropnița

3.2.1 Prin adresa nr. 8331 din 14.09.2009 primăria comunei Gropnița precizează următoarele aspecte cu privire la obiectul sesizării:

3.2.1 Având în vedere lipsa de fonduri, criza economică existentă prin care trece și România, rezultatele slabe obținute în muncă, atitudinea necorespunzătoare față de instituția în care lucrează și față de organele de conducere ale administrației publice locale ale Comunei Gropnița, în calitatea sa de ordonator principal de credite, Primarul Comunei Gropnița a dispus că începând cu luna mai 2009, să nu mai acorde tichete cadou, salariu de merit și spor de dispozitiv petentului.

3.2.3 La luarea acestei decizii s-a avut în vedere faptul că petentul a fost sancționat cu Muștrare scrisă pentru unele fapte pe care le-a săvârșit și care contravin Legii nr.188/1999 și codului deontologic al funcționarilor publici, sancțiune contestată de acesta.

3.2.4 Faptele de care a fost acuzat sunt următoarele:

-deși în perioada 2005-2008, a dus în eroare atât conducerea Primăriei Comunei Gropnița cât și pe cea a prefecturii Județului Iași în calitatea sa de secretar a emis și a semnat pentru legalitate dispoziția primarului, beneficiind astfel de drepturi salariale ca și când ar fi avut studii superioare de lungă durată finalizate cu examen de licență.

-aspectele sesizate la C.N.C.D. sunt reclamate și în plângerea ce face obiectul dosarului nr. 5332/99/2009 aflat pe rolul Tribunalului Iași.

-petentul a întocmit un document fals, l-a semnat și ștampilat în numele primarului fără a avea vreo aprobare în acest sens, a confecționat și folosit o ștampilă cu Consiliul Local al Comunei Gropnița, ștampilă pe care o avea asupra sa în permanență, inclusiv în afara instituției și în afara orelor de program, fără ca autoritatea respectivă să cunoască acest lucru.

-măsura neacordării în totalitate ori a acordării diminuate a acestor drepturi, a fost aplicată și altor angajați din Primăria Comunei Gropnița motiv pentru care apreciază că petiția înaintată de petent este nemotivată, nesusținută de dovezi, nelegală și netemeinică.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1.1 **În fapt**, prin petiția formulată de petent, se aduce la cunoștința Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că acesta se consideră discriminat de măsurile dispuse de primarul comunei Gropnița, prin care s-a emis dispozițiile de acordare a tichetelor cadou, salariului de merit și acordarea sporului de dispozitiv la toți angajații cu excepția petentului.

4.2.1 **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a

decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

4.2.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

4.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.2.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

4.2.5 Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

4.2.6 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

4.2.7 . Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2,

alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei tratamentul la care susține petenta că a fost supusă la locul muncii de către angajator și alți colegi.

4.2.8 . Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

4.2.9 Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46)

4.2.10 Colegiul Director analizând plângerea formulată de către petent apreciază că nu se poate pronunța asupra deciziei angajatorului ca începând cu luna mai 2009, să nu mai acorde tichete cadou, salariu de merit, spor de dispozitiv deoarece la luarea acestei decizii s-a avut în vedere faptul că petentul a fost sancționat cu „*Mustrare scrisă*” pentru unele fapte ce le-a săvârșit și care contravin Legii nr.188/1999 și Codului deontologic al funcționarilor publici.

4.2.11 Colegiul Director analizând plângerea formulată de către petent precum și susținerile reclamatului constată că petentului nu i s-a mai acordat tichete cadou, salariu de merit și spor de dispozitiv. Pe de altă parte, Colegiul Director reține că angajatorul a luat această decizie deoarece petentul a fost sancționat cu „*Mustrare scrisă*” pentru unele fapte săvârșite de acesta, fapte care contravin Legii nr. 188/1999 și Codului deontologic al funcționarilor publici.

4.2.12 Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor care sunt supuse la un tratament ostil, degradant, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se considera discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se considera discriminată.

4.2.13. În raport cu susținerile părților, Colegiul observă că în opinia petentului faptele prezumtive de discriminare, în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, s-au săvârșit fără a se indica un criteriu care a stat la baza acestui tratament diferențiat.

4.2.14. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 și art 2 alin 5 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu întunesc elementele constitutive conform art 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit prevederilor art. 20, alin. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și prevederilor Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

VI. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

